

8. Vergeving en heling

Introductie

Vergeving en heling zijn ook onmisbaar als we de overwinning in de geestelijke strijd willen behalen. Onvergevingsgezindheid geeft de duivel namelijk rechten op ons leven, om ons aan te vallen. En wonden in onze ziel zijn zwakke plekken, waarop de boze ons gemakkelijk kan aanvallen. Daarom is het belangrijk om je uit te strekken naar vergeving en heling. En deze zijn er gekomen door het offer en bloed van Jezus. Dankzij Hem kunnen we geheelde en vrije mensen worden.

Vergeving als wapen in de geestelijke strijd

Vergeving herbergt een gevende en ontvangende kant in zich. We kunnen vergeving van God of anderen ontvangen, wanneer we de fout ingegaan zijn. Ook kunnen we anderen vergeven, wanneer zij iets tegen ons hebben misdaan. Deze twee kanten van de medaille horen bij elkaar. Het is één en dezelfde stroom van vergeving, om het zo te zeggen. Als wij anderen niet kunnen vergeven, dan raakt ons hart 'verstopt' en kunnen we ook geen vergeving meer ontvangen. De rivier van vergeving kan dan niet blijven stromen, maar gaat opdrogen.

Jezus heeft hier duidelijk onderwijs over gegeven in de Bergrede. Hij leerde ons het Onze Vader te bidden. Daarin komt ook de bede voor: *En vergeef ons onze schulden, zoals ook wij onze schuldenaren vergeven.* Deze twee kanten van de medaille horen kennelijk bij elkaar. In Mattheüs 6:14-15 benadrukt Jezus dit nog een keertje: *Want als u de mensen hun overtredingen vergeeft, zal uw hemelse Vader u ook vergeven. Maar als u de mensen hun overtredingen niet vergeeft, zal uw Vader uw overtredingen ook niet vergeven.*

Dit laatste is niet zozeer dat God ons wil terugpakken, als wij anderen niet vergeven. Het is meer dat het als een geestelijke wetmatig werkt. Als je geen vergeving schenkt, kun je ook geen vergeving ontvangen. Dan raakt de hart verstopt en verbitterd en kan de hemelse Vader zijn vergeving niet bij jou kwijt. In de tweede instantie zit er ook een stuk teleurstelling van God bij, als wij anderen niet vergeven, waardoor Hij zijn vergeving over ons leven intrekt.

Dit laatste kunnen we leren uit de gelijkenis van de schuldenaar, die Jezus in Mattheüs 18 aan zijn leerlingen vertelde. Er was eens een slaaf, die zijn heer heel veel geld schuldig was. Toen deze slaaf smekend voor hem neerviel, schold de heer hem zijn schuld kwijt. Vervolgens kwam deze slaaf een medeslaaf tegen, die hem nog een klein bedrag schuldig was. Hij greep deze medeslaaf bij de keel en wilde hem niet laten gaan, totdat hij betaald had. Toen de heer dit hoorde, trok hij zijn vergeving in en gaf hij deze slaaf aan de pijnigers over, totdat hij zijn hele schuld betaald had. De conclusie die Jezus hieruit trekt is de volgende:

Zo zal ook Mijn hemelse Vader met u doen, als niet ieder van u van harte de misdaden van zijn broeder vergeeft. (Mattheüs 18:35)

Dit betekent dat onvergevingsgezindheid ons in de schuld stelt bij God. Als wij anderen niet willen vergeven, dan kan God ons ook niet vergeven. Hierdoor blijft onze schuld openstaan. Dit geeft de duivel vervolgens het recht om ons aan te klagen en rechtmatig allerlei narigheid over ons leven te brengen. Onvergevingsgezindheid geeft de duivel dus rechten over ons leven.

Verder maakt on vergevingsgezindheid ons hart hard en bitter. Hierdoor heeft de boze ook meer vat op ons leven. Dit zal zich uiteindelijk ook als een etterende wond een weg gaan eten door ons hart heen. Zo worden we steeds kwetsbaarder voor de aanvallen van de boze. We brengen veel pijn en strijd over ons leven, wanneer we in on vergevingsgezindheid blijven doorleven.

Hoe zit het dan als ik wel wil vergeven, maar niet kan vergeven? Vergeving is een ingewikkeld onderwerp, waar nog wel wat dingen bij gezegd moeten worden. Ten eerste kun je vaak niet meteen vergeven, wanneer anderen jou iets aandoen. Zeker als het iets heel pijnlijks is, zal dit wonden slaan in onze ziel. Vaak gaat er daarom een tijd van heling aan het moment van vergeving vooraf. We zullen vaak eerst onze woede, pijn, teleurstelling en verdriet moeten doorleven en een plekje moeten geven, voordat we die ander daadwerkelijk kunnen vergeven. Vergeving is niet het wegstoppen van onze emoties, maar de keuze om de zaak niet vast te blijven houden.

Betekent vergeven dat er geen recht gedaan zal worden? Dat we alles bedekken met de mantel der liefde en doen alsof er niets is gebeurd? Nee, vergeving betekent dat wij de zaak overgeven aan de hemelse Rechter, die rechtvaardig zal oordelen.¹ Hij zal op zijn tijd recht doen. En in sommige gevallen zullen we de zaak ook aan aardse rechters over moeten geven. Vergeving betekent dat wij zelf de zaak niet langer vasthouden, maar overgeven aan de juiste instantie. God zal recht doen in iedere situatie. Hoe dat er precies uit zal zien, is niet onze zaak. Wij mogen onze zaken aan God overgeven.

Vergeving is in de eerste plaats een daad van bevrijding voor onszelf. Zolang we de ander dingen blijven nadragen en wrok in onze ziel blijven koesteren of wraak willen nemen, dan zal dit onszelf binden aan de persoon in kwestie. We zijn zelf gebonden door onze on vergevingsgezindheid. Als we de zaak loslaten en overgeven aan de Heer, raken we vrij van de persoon in kwestie en vrij van onze wrok en bitterheid. Nu kan ons hart weer zacht worden en verder geheeld worden.

Vergeving betekent ook niet dat we maar over onszelf heen moeten laten lopen. We zijn geroepen om gezonde grenzen te stellen in ons leven, voor zover dat in onze macht ligt. Als wij anderen voortdurend over ons heen laten lopen, houden we een ongezonde en onrechtvaardige situatie in stand. Dat is geen goede zaak. We mogen het kwaad een halt toeroepen en we mogen afstand nemen tot personen, die ons voortdurend kwetsen. Dit maakt het ook makkelijker om de zaak los te laten en over te geven aan de Heer. Het stellen van grenzen maakt het vergeven dus gemakkelijker.

Verder kunnen we daadwerkelijk vergeving aan de persoon zelf schenken, wanneer deze zijn of haar schuld aan ons belijdt en vergeving vraagt. Zolang aan deze twee voorwaarden niet is voldaan, kunnen we hem of haar geen vergeving schenken. Wij kunnen hem of haar dan alleen in ons eigen hart vergeven, dat wil zeggen, de zaak overgeven aan de Heer. Als we daadwerkelijk de schuld van een ander willen kwijtschelden, zal daar een stukje schuldbesef en schuldbelijdenis voor nodig zijn. Dit zien we ook terug in de gelijkenis van de schuldenaar. De medeslaaf weet dat hij de slaaf nog iets schuldig is en smeekt hem om vergeving. Op dat moment was er schuldbesef aanwezig en werd er om vergeving gevraagd. Daarom had de slaaf zijn medeslaaf de schuld kwijt kunnen en moeten schelden.

Het laatste woord is hiermee nog niet gezegd over dit moeilijke onderwerp. Voor nu volstaat het om te weten dat vergeving een belangrijk wapen in de geestelijke strijd is. Als wij anderen vergeven, dan opent dit de weg naar geestelijke overwinningen. Dit ontnemt de boze zijn rechten, het heelt onze ziel en het geeft ook een krachtig getuigenis af naar de wereld om ons heen. Het schenken van vergeving kan nieuwe overwinningen brengen voor het Koninkrijk van God.

---

¹ Romeinen 12:19, 1 Petrus 2:23.

Nog een laatste punt over vergeving: velen kunnen anderen wel vergeven, maar zichzelf niet. Zij zijn veel strenger voor zichzelf dan voor anderen en blijven hun missers maar in gedachten houden. Anderen horen nog altijd de veroordelende stem van hun ouders in hun hoofd weerklinken en doen enorm hun best om aan bepaalde standaarden te voldoen in hun leven. We kunnen onszelf hele zware lasten opleggen en het onszelf zwaar aanrekenen wanneer we een misstap begaan. We zijn dan gebonden aan ons oordeel over onszelf.

Het lijkt heel nobel als je zwaar tilt aan je eigen missers, maar in deze zaak gaan dezelfde regels op als bij vergeving van anderen. Als je jezelf niet kunt vergeven, dan kun je Gods vergeving ook niet ontvangen en doorgeven. Het zal je hart uiteindelijk hard en bitter maken. Verder gaat er een bepaalde vorm van hoogmoed achter deze houding schuil. Waarom zou jij zulke hoge maatstaven voor jezelf moeten aanleggen? Ben jij beter dan een ander? Kun jij jezelf redden? Wat probeer je aan jezelf en je omgeving te bewijzen? Het getuigt van een nederige houding, wanneer we Gods vergeving voluit omarmen en onszelf met een korreltje zout durven te nemen.

Als we onszelf niet kunnen vergeven, dan heeft satan een makkelijke taak als aanklager. Hij kan ons onze schuld voor de voeten werpen en ons neerslachtig en verdrietig maken over onze missers. Zo zullen we niet langer een vruchtbaar leven in vreugde en dankbaarheid leven, maar zullen we gebukt gaan onder onze zonden en tekorten. Maar Jezus roept ons vandaag toe: 'Je hoeft deze lasten niet zelf te dragen. Dat kun je ook helemaal niet. Ik heb die lasten voor jou gedragen. Geloof dit en vind rust voor je ziel!'

Heling als wapen in de geestelijke strijd

Zoals we hebben gezien hangt heling van onze zielswonden nauw samen met vergeving. Ook heling is een belangrijk wapen in de geestelijke strijd. Zolang onze ziel nog wonden vertoont, kan de boze ons daarop aanvallen. Hij kent onze zwakke plekken, onze pijnpunten. En als hij die aanroert, heeft hij macht over ons. Satan probeert de wonden in onze ziel in stand te houden. Hij wil dat wij daaraan blijven lijden en hem daarmee een ingang in ons leven bieden.

Maar Jezus kwam om gebroken mensen te helen.² Hij wil de wonden in onze ziel juist helen, zodat we mooie, gezonde en sterke mensen zullen worden voor Hem. En natuurlijk zal het leven soms pijn blijven doen, maar Jezus wil ons van binnenuit gaan helen. Pijn van buitenaf zal er altijd blijven komen, in dit gebroken bestaan. Maar de pijn van binnenuit kan door Gods Geest genezen en weggenomen worden. God weet wat daarvoor nodig is in jouw situatie.

De vraag is of we ons aan Gods helingsproces over durven te geven. Dit vraagt vaak om de pijn opnieuw onder ogen te zien. Om de zaken te zien zoals ze ervoor staan. Jezus kan oude pijn uit onze ziel naar boven brengen om het te helen. Net zoals een dokter een wond opsnijdt om het te helen, zo kan Jezus de wonden in onze ziel opensnijden om deze te helen. Dit is een pijnlijk, maar heilzaam proces. Uiteindelijk zul je er gezonder door worden en zal de pijn gaan afnemen.

Van nature zijn we geneigd om weg te rennen voor onze pijn. We kunnen het verdoven door druk bezig te zijn, door verslavingen, door ons leven altijd leuk en aardig te laten zijn. Anderzijds kunnen we ons ook helemaal overgeven aan de pijn, er helemaal onder gaan zitten en er depressief in rond blijven draaien. Dan maken we onze pijn haast tot vriend. We hullen ons erin als een deken en het biedt ons in die zin veiligheid, dat we in elk geval weten wat we hebben, namelijk verdriet en pijn.

---

² Jesaja 61:1, Lukas 4:18.

Belangrijk is het om hierbij te zeggen, dat deze twee manieren van omgaan met pijn, niet perse verkeerd zijn. Ze kunnen ons bij tijden helpen om de scherpste momenten van pijn te overleven. Maar deze overlevingsstrategieën kunnen niet onze strategie blijven. Het zijn korte termijn oplossingen, die ons op de lange termijn niet verder zullen helpen. Verdoving of volledige overgave aan de pijn brengen geen heling van de wonden. Ze helpen ons alleen op een bepaalde manier te leven met de pijn.

Jezus wil de wonden in onze ziel gaan helen. Dit betekent ook dat hij ons op een gegeven moment uit onze verdoving moet halen. Hij zal ons helpen om de pijn eerlijk onder ogen te zien en te doorleven. Anderzijds zal hij ons soms wakker roepen uit een totale overgave aan de pijn. Daarbij zal Hij ons nieuwe mogelijkheden en kracht geven om op een nieuwe manier met de pijn om te gaan. Hij zal ons soms uit de slachtofferrol moeten halen en ons op onze eigen verantwoordelijkheid in dezen moeten wijzen. We hebben van God de mogelijkheid gekregen om een weg te vinden door de pijn heen en Jezus zal ons oproepen om die weg te gaan bewandelen. Dat is niet altijd leuk, maar wel heilzaam.

De heling van onze ziel was een belangrijk onderdeel van Jezus' missie op aarde. Aan het begin van zijn bediening las Hij in de synagoge een stuk uit Jesaja 61 voor en verklaarde dat van toepassing op Hemzelf. In dat stuk staat onder meer:

*De Geest van de Heer is op Mij, omdat Hij Mij gezalft heeft; Hij heeft Mij gezonden om aan armen het Evangelie te verkondigen, **om te genezen die gebroken van hart zijn.** (Lukas 4:18)*

Jezus kwam om mensen te genezen, die gebroken van hart zijn. Dit is onderdeel van zijn missie. Hij wil ons helen van onze wonden en daarmee bevrijden uit de macht van de boze. Gezonde soldaten strijden beter, daarom is genezing van de ziel zo belangrijk voor de geestelijke strijd. Als wij ziek zijn in onze ziel, zullen we niet krachtig kunnen strijden in de geestelijke strijd. Daarom is de heling van onze ziel, ook een geestelijk wapen. Laat de Heer jouw ziel helen, dan kunnen we verder op weg naar de overwinning in de strijd!